

[Bøggild.]

Derfor kan jeg på venstres vegne sige om dette forslag, at vi er indstillet på en velvillig udvalgsbehandling med det sigte at begrænse bemyndigelserne til det minimum, der er nødvendigt for at give Nationalbanken den fornødne forhandlingsstyrke over for samtlige pengeinstitutter.

Dagmar Andreasen (RV):

Det radikale venstre stemte imod, dengang den lov blev vedtaget, som de konservative nu foreslår ophævet. Når vi gjorde det, er det ikke, fordi vi er tilfredse med eller mener, at samfundet er tjent med den måde, opsparet kapital som helhed geninvesteres på, men mere fordi vi tror på, at det er bedre at motivere end at dirigere, og når det drejer sig om en kapitalanbringelse, er det fremodentlig det eneste, der overhovedet har en chance for at lykkes.

Siden lovforslaget blev vedtaget, har vi fået PP II, og spørgsmålet om, hvad opsparingen bliver brugt til, er jo ikke blevet mindre aktuelt, siden vi havde debatten sidst. Det er vel ikke forkert at sige, at vi nu har fået en redegørelse, der på grund af sin oprindelse kan siges at have et blåt stempel, der klart og tydeligt siger, at der må investeres mere i produktion, hvis vi skal gøre os håb om at opretholde vor levestandard og om muligt forbedre den, med de meget store krav der ligger inden for uddannelsessektoren, pensionssektoren og social- og sundhedssektoren, i årene fremover.

Det gik sådan set også tydeligt igennem i den diskussion, der blev ført ved førstebehandling af loven, at man var klar over disse problemers beståen. Men jeg har alligevel lyst til ved denne lejlighed at pege på, at mange erhvervsvirksomheders problemer ikke i første række er et problem om at få en udvidet kassekredit, som banken kan sige op eller skære ned, så snart der kommer en sky på himlen. For mange virksomheder er problemet at skaffe sig en ansvarlig anlægskapital eller en udvidelse af den ansvarlige anlægskapital. Det kræver forbedret indtjening, men selv for firmaer, hvor indtjeningen er tilfredsstillende, er der ofte ingen risikovillig dansk kapital at finde. Helt galt er det selvfølgelig, at der også findes veletablede firmaer, der må konstatere, at det er

mere tillokkende for dem at investere i obligationer og pantebreve end at udvide produktionen.

Jeg er godt klar over, at disse bemærkninger kun indirekte har at gøre med loven om kreditformidling, men de har det også indirekte, fordi det er de problemer, man har beskæftiget sig med, når man har talt om, at man ville dirigere kapitalen.

Vi vil gerne spørge økonomiministeren, om der inden for EF er fælles regler på vej med hensyn til kreditregulering, som gør, at loven ikke skal totalophæves, men blot skal ændres. Det var jo især § 1, stk. 2, det radikale venstres ordfører var betænkelig ved, da loven i sin tid var til første behandling.

Jeg bemærkede mig, at økonomiministeren talte anderledes dæmpet i dag, end økonomiministeren gjorde som ordfører for venstre ved lovens førstebehandling, og det er forståeligt nok. Dengang var det ligesom hovedproblemet ifølge økonomiministerens opfattelse, at kreditpolitikken, finanspolitikken og pengepolitikken ikke havde været ført rigtigt. Jeg vil kun lægge til, at det er svært at overbevise erhvervslivet om, at hverken finans- eller pengepolitik kan klare de finansieringsproblemer, som dansk erhvervsliv står over for i årene fremover.

Men inden det radikale venstre tager stilling til, om vi vil stemme for lovens afskaffelse, eller vi vil stemme for en ændret affattelse af loven, vil vi gerne have lovforslaget til udvalgsbehandling og dér høre, hvilke argumenter og synspunkter der måtte være for henholdsvis det ene og det andet; selve spørgsmålet om hensynet til EF spiller også ind i vores vurdering af lovforslaget.

Børge Johansen (CD):

Den lov, som her foreslås ophævet, er jo affødt af frygt for en forvridning af kreditgivningen, og argumentationen i sin tid støttede sig på enten registreringer af eller formodninger om, at stærkt forbrugsbetonede formål fik forret frem for investeringsformål.

Det var, syntes man, fornuftbetonede bevæggrunde, der førte til loven, men jeg tør da ikke sige i dag, om ikke de bevæggrunde, som taler for en ophævelse af loven, respektive en mildnelse, er nok så vægtige, og derfor vil vi se med sympati på en behandling af lovforslaget i et udvalg.